

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 5. februar 2013

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 8. januar 2013 følger hermed social- og integrationsministerens svar på spørgsmål nr. 128. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

CAP/ J.nr. 2013-215

Spørgsmål nr. 128

"Hvordan vil ministeren sikre, at alle anbragte børn bliver hørt i anbringelsessager, samt om der er en aldersgrænse for, hvornår børn ikke skal høres?"

Svar:

Børnesamtalen er et vigtigt udgangspunkt for at sikre, at den myndighed, der skal træffe afgørelse i en sag, får et førstehåndskendskab til barnet eller den unge. Børnesamtalen er også med til at sikre, at barnets eller den unges egen opfattelse af situationen indgår i behandlingen af sagen.

Samtidig er børnesamtalen med til at afdække barnets holdning til den påtænkte indsats. Derfor er udgangspunktet for servicelovens § 48, at der altid skal foretages en samtale med barnet, inden der iværksættes en foranstaltning som fx en anbringelse uden for hjemmet.

Der kan dog være situationer, hvor barnets alder, modenhed eller sagens karakter kan medføre, at der ikke afholdes en børnesamtale. Det kan fx være tilfældet, når der er tale om et spædbarn eller et barn eller en ung med en omfattende funktionsnedsættelse, der ikke muliggør en børnesamtale.

Der er ikke fastsat en aldersgrænse i serviceloven for børnesamtalen. Det vil derfor altid bero på en konkret vurdering af det enkelte barns alder og modenhed samt sagens karakter, når det skal afgøres, om hensynet til barnet eller den unge i afgørende grad taler imod, at der afholdes en børnesamtale.

Når et barn eller en ung er anbragt uden for hjemmet, har den kommune, der har anbragt barnet, desuden pligt til mindst to årlige tilsynsbesøg, hvor kommunen taler med barnet eller den unge, så der sikres et løbende indblik i barnets eller den unges trivsel og udvikling.

Jeg mener, at det er meget vigtigt, at børn høres i deres sag, og ministeriet arbejder løbende med at understøtte kommunernes kendskab til reglerne på området.

Socialstyrelsen udbyder løbende kurser i afholdelse af børnesamtale, som generelt er meget efterspurgt, og arbejder også gennem den permanente task-force på børneområdet med at styrke implementering af lovgivningen og brug af metoder i kommunerne. Task-forcen kan fx give sparring og rådgivning om blandt andet sagsbehandling og den børnefaglige undersøgelse, hvor høring og inddragelse af barnet er et centralt element.

Endelig er der via satspuljen afsat midler til Børns Vilkårs bisidderordning, som netop har til formål at understøtte, at børn og unge høres og inddrages i deres sag.

Karen Hækkerup

/Lise Stidsen Vandahl